

FELELŐSSÉGGEL VÁLASZTANI

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) harminc éve kiemelt figyelmet fordít a közéletben való szerepvállalásra, ezért szükségesnek tartja, hogy az október 13-ra kitűzött önkormányzati választások alkalmával is megszólaljon.

Az őszi választásoknak nagy a tétje, mert ez fogja meghatározni a következő öt évben településünk, közvetlen környezetünk sorsát. Most van megint lehetőségünk az életünket közvetlenül érintő döntésekbe beleszólni.

„Éppen ezért mindenkiben föl kell szítani a kedvet, hogy kivegye részét a közös kezdeményezésekből. Dicséret illeti meg azoknak a nemzeteknek eljárását, melyek körében a polgárok lehető legnagyobb része valódi szabadságban kiveszi részét a közügyekből” – áll a Gaudium et spes pápai enciklikában.

Mi se féljünk tehát kivenni részünket a közügyekből, melynek alapja a választásban való részvétel.

Járjunk azonban nyitott szemmel, mert nem hagyatkozhatunk kizárólag a jelöltek és a jelölő szervezetek ígéreteire. Vizsgáljuk meg, hogy tevékenységük során az elmúlt években figyelembe vették-e a keresztény értékeket, mint például a keresztény erkölcsöt, a közbeszéd tisztaságát, az élet tiszteletét, a teremtett világ védelmét, a családok és az egyházi iskolák támogatását.

Döntsünk tehát bölcsen, és olyan jelölteket támogassunk, akikre bátran rá merjük bízni jövőnket, akik keresztény értékrendünknek megfelelően kezelik majd településünk ügyeit.

Éljünk a közügyekben való részvétel lehetőségével, döntésünk meghozatalakor pedig kérjük imádságban az Isten útmutatását!

a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége elnöksége

CARITAS HUNGARICA DÍJ

„ Mindenben meglátni Isten csodáját ”

Az Országos Katolikus Karitászközpont 5-én tartotta a Caritas Hungarica díj kiosztó ünnepségét a Magyar Szentek Templomában. „A díj célja buzdítani a közösségeket a karitatív tevékenységre Árpád-házi Szent Erzsébet példája nyomán és példaképpül állítani mások elé azokat a köztünk élő híveket, akik Krisztus szeretetével önzetlenül segítenek a rászorulókon Jézus tanítása szellemében.”

A plébániánk Szent Antal Karitász csoportja Dr. Alexi Erzsébet csoportvezető helyett javasolta az eddigi önkéntes, fáradhatatlan munkája elismeréseként a díj átadására.

Tiszteletbeli vendégeiként minket a Kiss házaspárt hívott meg az ünnepségre Alexi Erzsébet, így vettünk részt Varga Éva csoportvezetőnkkel és a koncelebráló Baranyai László atyával, képviselve plébániánkat.

Az ünnepség szentmisével kezdődött, amelyet Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök atya végzett, több római és két görög katolikus atyák koncelebrálásával.

Megtisztelte még az ünnepséget Mádl Dalma a Karitász nagykövete és egy Németországból érkezett Karitász elöljáró.

Spányi püspök atya a prédikációban a napi szentírási részhez kapcsolta a karitász munka szükségességéről és fontosságáról szóló beszédét, akik önzetlenül segítik a rászorulókat. Hálát adva az eddigi munkánkért a jó Istennek és buzdított, bátorított minket a jövőt illetően.

A mise után a díjátadás következett: Az ország 16 régióiból a jelenlevőket régióként szólították a szentélybe, ahol az oklevelet és a velejáráó kis Caritas Hungarica kitűzöt és füzetet Spányi Antal püspök úr, Écsi Gábor országos karitászigazgató, ill. a régió illetékes vezetői adták át. A mi csoportunk az Esztergom - Budapesti Karitász régióhoz tartozik, ezért Csorba Gábor diakónus régió igazgatója is jelen volt a díjátadásakor. A díjazás után még csoportokban fényképezések, beszélgetésekre került sor.

Majd ebéd következett, erre az alkalomra felállított sátorban, ahol hidegtálás és házi sütemények voltak. Az ebéd püspöki imával kezdődött.

Milyen élmény volt? Jó volt látni, hogy az időskorúak mellett a sok fiatal is, így biztosítva látszik feladataink folytatása.

Igen meghatótt bennünket egy díjazott karitászos aktivista beszéde, tanúságtétele, aki felvállalta, hogy minden díjazott nevében megköszönje a kapott elismerést. Felelevenítette a saját gyermek és felnőtt fiatalkori hozzá hasonló nehéz sorsunkat („Kapni jó, de adni még jobb”).

Hálát adunk Istennek a ránk bízott feladataink elvégzéséért.

Kissné Etelka (Karitász önkéntes)

KÉSZ ELNÖKÉNEK LÁTOGATÁSA PLÉBÁNIÁN KON

Szeptember 30-án Maklár Ákos, görögkatolikus pap, KÉSZ elnöke volt a kávéházi est vendég Tóni atyának a Hungarióban.

Kivételesen Tóni atya nem a KÉSZ-ben betöltött szerepéről, eddigi munkájáról és a közeli tervekről kérdezte, ha nem az em-berről, a papról, a jogászról, férjéről és édesapáról faggatta.

Édesanyja görög katolikus pap lánya, édesapja eredetileg református volt, de felvette a katolikus vallást és görög katolikus pap lett. Sajnos édesapját korán elvesztette, de meghatározó élmény volt számára, hogy édesapjának ministrálhatott reggelente.

Édesapja halála után ki kellett költözniük a szolgálati lakásból és beköltöztek Nyíregyházára, egy lakótelepi lakásba. Édesanyja négy fiút és egy kislányt nevelt egyedül, ami elég nehéz feladat volt abban az időben. Szó esett a 80-as és 90-es évek bürokráciájáról, mely sok esetben hátráltatta az életüket.

Általános iskoláját Nyíregyházán, a középiskolai tanulmányait a pannonhalmi bencés gimnáziumban folytatta. Meg kellett küzdenie bátyjai árnyékával, hiszen mindhárman kiemelkedő sportolók voltak és tanulmányaik során is különböző tantárgyakban jeleskedtek.

Ákos atya következetes és kitartó munkával és kiváló tanárjainak a segítségével a jobbak közé verekedte magát. Orvos szeretett volna lenni, de egy gyönyörű karácsonyi szertartás hatására, - melyen a nyíregyházi püspöki templomban, ahol negyven-ötven kispap szolgált az énekével – megváltoztatta elhatározását és a felvételi papírjait a szemináriumba adta be.

A papnöveldebe került Budapestre és olyan híres évfolyamtársai voltak, mint Papp Miklós görög katolikus pap és Pál Ferenc római katolikus pap. Kiderült, hogy az évfolyamon csak hárman voltak frissen érettségizettek, a többiek feladták korábbi szakmájukat és a papi hivatásnak akarták szentelni az életüket.

Mesélt Ákos atya a papneveldei értékekről. Izgalmas dologra kérdezett rá Tóni atya, hogyan talál egy papneveldeben élő kispap házastársat, mit jelent a házasság és a papi hivatás megélése.

Ezen a ponton már a hallgatóság is lázba jött, és kérdezték Ákos atyát a papfeleségek helyzetéről, szerepükről a helyi közösség kialakításában.

Felszentelése után a Miskolcon látott el papi teendőket és 2000-2004 között Máriapócon a lelkigyakorlatos ház munkatársa lett. Kemény, erőt próbáló évek voltak ezek. Egyházbírói feladatokat is ellát, egyházbírói kérdésekben dönt. Orvos feleségével két lányt nevelnek.

2016. novemberétől tölti be a KÉSZ elnöki pozícióját. Sok sikert kívánunk az elkövetkezendő kihívásokhoz!

Kaszaky Éva

ÉLETIGE – 2019. OKTÓBER

„Őrizd meg a rád bízott kincset a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.” (2Tim 1,14)

Pál apostol írja ezt Timóteusnak, a „hitben igaz fiának”, akivel együtt evangelizált, és akire rábízta az efezusi közösséget.

Pál érzi, hogy közeleg a halála, ezért bátorítja őt komoly vezetői feladatában. Timóteus ugyanis egy „kincset” kapott, a keresztény hit összegzését, úgy, ahogy az apostolok továbbadták, és az

ő felelőssége, hogy maga is hűségesen adja tovább a következő generációknak.

Pál számára ez azt jelenti, hogy óvja és ragyogtassa föl a kapott ajándékot, még az életét is legyen kész odaadni, hogy terjessze az evangélium örömhírét.

„Őrizd meg a rád bízott kincset a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.”

Pál és Timóteus megkapták a Szentlélek fényét, ez a biztosítéka fontos feladatuknak, pásztorként és az evangélium hirdetőiként. Az ő és utódaik tanúságtétele által érkezett el hozzánk is az evangélium örömhíre.

Ehhez hasonlóan minden kereszténynek küldetése van saját környezetében a társadalomban és a vallási közösségben egyaránt, hogy építse a család egységét, nevelje a fiatalokat, elköteleződjön a politikában vagy a munkában, törődjön az elesettekkel, a megélt evangélium fényével világítsa meg a kultúrát és a művészetet, és Istennek szentelje az életét a testvérek szolgálatában.

Ferenc pápa még azt is mondja a fiataloknak: „[...] minden embernek küldetése van [...]”. 2019 októberére a Katolikus Egyház „rendkívüli missziós hónapot” hirdetett. Ez számunkra is lehetőséget kínál, hogy újra tudatosan törekedjünk tanúságot tenni a hitünkről. Szívünket az evangéliumi szeretet nyissa tágasra, ami befogadásra, találkozásra és párbeszédre vezet.

„Őrizd meg a rád bízott kincset a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.”

Minden keresztény a Szentlélek „temploma”, ez lehetővé teszi, hogy fölfedezze és megőrizze a rábízott „kincseket”, sőt gyarapítsa és mások szolgálatába állítsa. A legfőbb „kincs” az Úr Jézusba vetett hitünk. Nekünk, keresztényeknek föl kell indítanunk és táplálnunk ezt a hitet az imádságban, hogy aztán tanúságot téve a szeretetről tovább tudjuk adni.

Egy nemrég felszentelt pap meséli: „Rám bízták a híveket egy hatalmas plébánián az egyik brazil nagyvárosban. Szociális szempontból nagyon nehéz környezet ez, ahol az emberek nincsenek igazán tisztában a vallási hovatartozásukkal. Ugyanúgy részt vesznek a szentmisén, mint az ősi szertartásokon. Tudom, felelős vagyok azért, hogy evangéliumi hűséggel adjam tovább a keresztény hitet, de azt is szeretném, hogy mindenki érezze, befogadják a plébánián. Azért, hogy érezzék, becsüljük a hagyományait, úgy gondoltam, hogy az ősi hangszerek zenéjével tehetnék ünnepélyesebbé a szentmisét. Nagy odafigyelést kíván az a munka, de mindenki örömeire szolgál, mert nem osztja meg a közösséget, hanem a nekünk örömet adó Isten hitében egyesít.”

„Őrizd meg a rád bízott kincset a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.” Egy másik mérhetetlen kincs, amit Jézustól kapunk, az Igéje: Isten Igéje.

„Ilyen hatalmas ajándék nagy felelősséget ró ránk. [...] Isten azért adta nekünk Igéjét, hogy gyümölcsöztessük. Életünkben, a világban végzett munkánkban látni akarja megvalósulni azt a mélyreható átalakulást, melyet az Ige képes véghezvinni. [...] Hogyan fogjuk tehát élni az e havi Igét? Úgy, hogy szeretjük Isten Igéjét, igyekszünk minél jobban megismerni, de főleg úgy, hogy egyre nagylelkűbben éljük meg, azért, hogy valóban lelki életünk alapvető táplálékává, mesterévé, lelkiismeretünk irányítójává, minden döntésünk, minden tevékenységünk szilárd alapjává váljon. [...] Az emberek lelkiismeretében nagy a zűrzavar, az összevisszaság; minden viszonylagossá és homályossá válik. Ha éljük Isten Igéjét, nemcsak védettek leszünk ezzel a súlyos veszéllyel szemben, hanem Jézus sokatmondó szavai szerint (vö. Mt 5,15-16) égő lámpásokká válunk, melyek fénye másokat is segíteni fog a tájékozódásban és abban, hogy visszataláljanak a helyes útra.”

Letizia Magri